Pregaria.cat

Entrada

Les ales del Prat

Per MartaF el dj., 29/07/2021 - 09:00

«De què et serveix guanyar el món, si al final perds l'ànima?» (Ignasi de Loiola)

Com borinots pol·linitzant les flors, l'estiu s'emplena d'avions cap al país de les vacances, fabricant somnis a mida per a la societat de consum. Personalment, el verb *volar* sempre em duu fins a Antoine de Saint-Exupéry. Va escriure *El Petit Príncep*, però també fou un intrèpid pilot, pioner de l'aviació moderna. Aquest poeta de les altures, heroi de la justícia i la llibertat, moria el 31 de juliol de 1944, volant pels aliats, en la Segona Guerra Mundial.

I avui, amb què ens comprometem? Davant de la inacció i del materialisme d'un món que només desplega les ales en nom dels diners, s'alça la barbàrie per l'ampliació de la tercera pista de l'Aeroport del Prat. Augmentar-ne el tràfic aeri significa multiplicar les emissions de diòxid de carboni i la contaminació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona però, sobretot, destrossar el paratge natural de la Ricarda i obstruir el corredor ecosistèmic dels espais naturals del delta del Llobregat.

El mosaic de biodiversitat de la Ricarda és un espai protegit que sobreviu en un entorn hostil. I, malgrat tot, resisteix en un equilibri perfecte entre l'aigua dolça de la pluja i del nivell freàtic i l'aigua salada del mar. Jo ja he signat per aturar l'ampliació de la vergonya perquè salvar la Ricarda és sinònim de compromís amb el nostre patrimoni natural. Sabies que és un dels indrets més verges del delta del Llobregat? I que és un hàbitat de flora i de fauna insubstituïble, amb tres segles d'antiguitat? Fugir de la realitat només ens fa ser més mediocres i, també, còmplices de tots els crims contra la Creació. «Vosaltres sou la sal de la terra. Però si la sal es torna insípida, amb què li tornaran la salabror? Ja no val per a res…» (Mateu 5:13).

Un mateix 31 de juliol, però de 1556, moria a Roma Ignasi de Loiola. Ell es va lliurar al silenci de la fe llegint mentre que nosaltres, eixordats pel xivarri de la informació, parlem molt i no fem res. En canvi, sense borinots brunzint pertot arreu no hi hauria flors. Com deia Antoine de Saint-Exupéry en un dels contes més bonics de la literatura universal: «És el temps que has perdut amb la rosa, que la fa tan important».

Pregar per la Casa Comuna també és lluitar contra un aeroport. O és que vivim als núvols?